

De geestelijke H.Communie

Niet alleen in nood, maar allereerst omwille van de liefde van Christus willen gelovigen, in navolging van de heiligen, dikwijls enkele ogenblikken denken aan de liefde die de Heer ons heeft getoond in de geheimen van zijn heilswerk, en daarbij vragen met Hem verenigd te mogen blijven.

In de traditie van de Kerk heet dit de geestelijke communie, omdat wij, hoewel wij niet in de gelegenheid zijn de heilige gaven van Christus' Lichaam en Bloed te ontvangen, verlangen met onze Heer verenigd te zijn als in de sacramentele communie.

Deze geestelijke communie is geen sacrament maar *"de zuiveren van hart, die vurig wensen dat hun het heilig Sacrament mocht worden gegeven, ook als dit niet mogelijk is, ontvangen de genade van het Sacrament naar de maat van hun verlangen en gesteltnis"* (Johannes Tauler).

GEESTELIJKE COMMUNIE

"er zal een uur komen, ja het is er al, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid" (Joh 4:23)

Mijn Jezus, ik geloof dat Gij in het allerheiligste Sacrament tegenwoordig zijt. Ik bemin U boven alles en wens U in mijn hart te ontvangen. Maar ik kan dit nu niet werkelijk doen; daarom bid ik U: kom tenminste op geestelijke wijze in mijn hart. Ik omhels U, alsof Gij reeds gekomen waart en verenig mij geheel en al met U.

Laat mij toch nooit van U gescheiden worden.

Ofwel:

Mijn Jezus, ik geloof dat Gij in het allerheiligste Sacrament tegenwoordig zijt.

Ik bemin U en verlang naar U.

Kom in mijn hart.

Ik omhels U; verlaat mij nooit meer.

BLIJK VAN NAASTENLIEFDE

“Geef ons heden ons dagelijks brood” (Mt 6:11)

In de veertigdagentijd, bij de voorbereiding op Pasen, roept de liturgie op tot concrete daden van naastenliefde:

Heilige Vader, machtige eeuwige God, om recht te doen aan uw heerlijkheid, om heil en genezing te vinden zullen wij U danken, altijd en overal door Christus onze Heer.

Want Gij gunt uw gelovigen de vreugde jaarlijks met een zuiver hart naar het paasfeest toe te gaan: dit is een tijd van meer toeleeg op het bidden, van grotere aandacht voor de liefde tot de naaste, een tijd van grotere trouw aan de sacramenten waarin wij zijn herboren. Zo groeien wij tot de volheid der genade die Gij uw kinderen hebt toegezegd.

(1e prefatie van de veertigdagentijd)

Heilige Vader, machtige eeuwige God, om recht te doen aan uw heerlijkheid, om heil en genezing te vinden zullen wij U danken, altijd en overal. Gij hebt gewild dat wij U dank betuigen door onszelf te versterven. Zo behoedt Gij ons, zondaars, voor overmoed en eigenwaan en doordat wij het voedsel broederlijk delen met hen die honger hebben, maakt Gij ons tot navolgers van uw mildheid.

(3e prefatie van de veertigdagentijd)

Uitgave van de Nederlandse bisschoppenconferentie
Imprimatur: 17 maart 2020, Referent voor liturgie, Mgr. J.Liesen